

МВС УКРАЇНИ
ЛЬВІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ВНУТРІШНІХ СПРАВ
ЗАХІДНОУКРАЇНСЬКИЙ ЦЕНТР ПЕРВИННОЇ ПРОФЕСІЙНОЇ
ПІДГОТОВКИ «АКАДЕМІЯ ПОЛІЦІЇ»
ЦИКЛ ЗАГАЛЬНОПРАВОВИХ ДИСЦИПЛІН

ЗАТВЕРДЖУЮ

Директор

Західноукраїнського центру

первинної професійної підготовки

«Академія поліції»

Львівського державного

університету внутрішніх справ

майор поліції

Андрій СЛОБОДА

2023

ПРОГРАМА
ДЕРЖАВНОЇ (КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ) АТЕСТАЦІЇ
(II етап)

Професія: 5162 «Поліцейський (за спеціалізаціями)»

Спеціалізація: «Органи досудового розслідування»

Кваліфікація: «Слідчий»

Львів
2023

Схвалено на засіданні Педагогічної ради «01» грудня 2023, Протокол № 9.

Розглянуто на засіданні методичної (циклової) комісії «30» листопада 2023, Протокол № 9.

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Державна кваліфікаційна атестація (далі – ДКА) – це завершальний етап освітнього процесу під час первинної професійної підготовки кваліфікованих робітників з професії «Поліцейський (за спеціалізаціями)».

Державна кваліфікаційна атестація має на меті встановлення готовності слухачів самостійно виконувати завдання поліцейського відповідної спеціалізації.

Для проведення ДКА створюється державна кваліфікаційна комісія з метою визначення рівня професійної кваліфікації працівника органів досудового розслідування та компетентності випускника ЗУЦППП «АП».

До складу державної кваліфікаційної комісії входять: голова комісії – представник територіального управління Національної поліції; заступник голови комісії – заступник директора ЗУЦППП «АП» або заступник директора – завідувач відділення навчально-методичної роботи, викладачі циклів ЗУЦППП «АП».

У разі потреби державна кваліфікаційна комісія може залучати для розгляду питань, що стосуються її компетенції, працівників різних служб підприємств, установ та організацій за погодженням з їхніми керівниками, а також поліцейських структурних підрозділів Національної поліції України.

Строк повноважень державної кваліфікаційної комісії півріччя відповідного календарного року.

Програма атестації складається педагогічними працівниками циклів з навчального предмета чи комплексу навчальних предметів, що виносяться на атестацію здобувачів професійної (професійно-технічної) освіти, розглядається на засіданні методичної (циклової/міжциклової) комісії Центру, схвалюється Педагогічною радою ЗУЦППП «АП» та затверджується директором Центру.

Програма атестації має бути доступна для учасників освітнього процесу, на початок проходження первинної професійної підготовки атестації, згідно з графіком освітнього процесу. Для цього програма атестації розміщується на сайті університету у вкладці ЗУЦППП «АП».

Паперовий варіант програми атестації зберігається у методичному кабінеті Центру.

Атестація слухачів здійснюється після завершення ними теоретичної та практичної частини навчання з метою встановлення фактичної відповідності рівня освітньої та кваліфікаційної підготовки поліцейських за спеціалізацією «Органи досудового розслідування», кваліфікацією «Слідчий».

До складання комплексного кваліфікаційного іспиту, що проводиться на відкритому засіданні екзаменаційної комісії, допускають слухачі, що проходили первинну професійну підготовку у ЗУЦППП «АП», а також поліцейські, що навчалися за індивідуальним навчальним планом без відриву від служби, за умови успішного виконання ними навчального (робочого навчального) плану.

Комплексний кваліфікаційний іспит проводиться як комплексна перевірка знань слухачів з наступних навчальних предметів підготовки

поліцейських за спеціалізацією «Органи досудового розслідування», кваліфікацією «Слідчий» відповідно до навчальної програми (плану), а саме:

1. «Кваліфікація кримінальних правопорушень, підслідних Національній поліції України»;
2. «Процесуальний порядок здійснення досудового розслідування»;
3. «Особливі порядки кримінального провадження»;
4. «Методика розслідування окремих кримінальних правопорушень».

Комплексний іспит повинен визначати рівень засвоєння слухачами матеріалів наведених вище навчальних предметів, уміння самостійно аналізувати практичні проблеми та формувати правильні кроки до їх вирішення, активно використовувати набуті знання у своїй професійній діяльності, здатність розв'язувати складні спеціалізовані задачі та практичні проблеми у роботі поліцейського, що передбачає застосування усіх набутих знань під час теоретичного та практичного (виробничого) навчання.

ЗМІСТ ПРОГРАМИ

1. ПОРЯДОК ПРОВЕДЕННЯ ДРУГОГО ЕТАПУ ДЕРЖАВНОЇ КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ АТЕСТАЦІЇ ТА КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ.....	6
2. МЕТОДИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ ДЛЯ ПІДГОТОВКИ СЛУХАЧІВ ДО ДРУГОГО ЕТАПУ ДЕРЖАВНОЇ КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ АТЕСТАЦІЇ.....	7
3. ПРАВИЛА ПОВЕДІНКИ ПІД ЧАС ДРУГОГО ЕТАПУ ДЕРЖАВНОЇ КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ АТЕСТАЦІЇ.....	8
4. РЕКОМЕНДАЦІЇ ВИКЛАДАЧАМ ДЛЯ СКЛАДАННЯ ЗАВДАНЬ, ЩО ВІНОСЯТЬСЯ НА ДРУГИЙ ЕТАП ДЕРЖАВНОЇ КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ АТЕСТАЦІЇ.....	9
5. КОНТРОЛЬНІ ПИТАННЯ ТА ЗАВДАННЯ, ЩО ВІНОСЯТЬСЯ НА АТЕСТАЦІЮ.....	10
6. СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ, РЕКОМЕНДОВАНОЇ ДЛЯ ВИВЧЕННЯ ПРИ ПІДГОТОВЦІ ДО ДРУГОГО ЕТАПУ ДЕРЖАВНОЇ КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ АТЕСТАЦІЇ.....	27

1. ПОРЯДОК ПРОВЕДЕННЯ ДРУГОГО ЕТАПУ ДЕРЖАВНОЇ КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ АТЕСТАЦІЇ ТА КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ

До комплексної кваліфікаційної атестації допускаються слухачі, які закінчили вивчення всіх навчальних предметів, склали всі проміжні контролі (заліки й іспити) згідно з навчально-тематичним планом. Другий етап комплексної кваліфікаційної атестації проводиться у тестовій формі на базі програми Moodle.

До початку атестації група слухачів, які складають її за розкладом у цей день, запрошуються в аудиторію, де відбувається засідання комісії ДКА. Голова комісії вітає слухачів з початком другого етапу ДКА, знайомить їх зі складом комісії і коротко пояснює порядок її роботи. Кожному слухачу в комп'ютері відкривається 60 тестових завдання. Рекомендований час проходження тестування до 80 хвилин.

Здобувач професійної (професійно-технічної) освіти, який не склав атестації з будь-якого навчального предмету, що входять до першого етапу ДКА, не допускається до другого етапу ДКА і вважається таким, що не склав ДКА у ЗУЦПП «АП».

Для складання іспиту слухачу дається одна спроба. Перескладання іспиту, що входить до ДКА не дозволяється.

Оцінювання даного іспиту проводиться за допомогою комп'ютерної програми наступним чином:

Кількість вірних відповідей	1-10	11-20	21-31	32-36	37-40	41-45	46-48	49-50	51-53	54-56	57, 58	59, 60
Кількість балів	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
Рівні навчальних досягнень	незадовільно	незадовільно	незадовільно	задовільно	задовільно	задовільно	добре	добре	добре	відмінно	відмінно	відмінно

Другий етап ДКА вважається зданим успішно, якщо слухач надав правильні відповіді на 32 завдання і більше.

Підсумкова оцінка здобувача професійної (професійно-технічної) освіти за другий етап проведення державної кваліфікаційної атестації відображається у протоколі проведення II-го етапу ДКА, який підписується головою, заступником голови та членами другої підкомісії ДКА.

2. МЕТОДИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ ДЛЯ ПІДГОТОВКИ СЛУХАЧІВ ДО ДРУГОГО ЕТАПУ ДЕРЖАВНОЇ КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ АТЕСТАЦІЇ

Для того щоб слухачі могли впевнено впоратися з тестом у напруженій обстановці державної кваліфікаційної атестації, потрібно почати готуватись до тестування заздалегідь. А як краще впоратися з цим завданням, підкаже перелік методів:

«навчайся» – перед тестуванням варто ознайомитись з переліком питань, що виносяться на державну кваліфікаційну атестацію і спробувати дати на них відповіді без переліку можливих варіантів. Якщо це не вдається, то потрібно опрацювати навчальний матеріал з відповідної теми.

«поспішай» – тренуйтеся із секундоміром у руках. Без подібних обмежень, що змушують працювати в максимально швидкому темпі, без імітації змагальної ситуації, неможливо змодельовати той стрес (напругу), що викликає будь-яке тестування.

«пропускай» – треба навчатися пропускати важкі чи незрозумілі завдання. Пам'ятайте: у тесті завжди знайдуться такі завдання, з якими ви обов'язково впораєтесь. До важких або незрозумілих можна повернутися вкінці.

«скорочуй вибір» – якщо кілька відповідей (1-2) із чотирьох чи п'яти варіантів здаються вам зовсім невідповідними, а інші такими, що підходять з рівною ймовірністю, то в цьому випадку правильніше буде не пропускати це завдання, а намагатись вибрати відповідь з інших просто навмання. Шляхом такої тактики ви отримаєте більше балів. Це – теорія ймовірності. Адже «негативне знання» (про те, яка відповідь точно не підходить) – це теж знання, і нерозумно відмовлятись від його використання.

«думай тільки про поточне завдання» – коли ви бачите завдання (запитання), забувайте все, що було в попередньому: як правило, завдання в тестах не пов'язані одне з одним, тому знання, які ви застосували в одному (уже вирішеному Вами), як правило, не допомагають, а тільки заважають сконцентруватись і правильно вирішити інше завдання. Ця установка дає безцінний психологічний ефект – забудьте про невдачу в минулому завданні. Думайте тільки про те, що кожне нове завдання – це шанс набрати бали.

«читай завдання до кінця» – поспіх не повинен призводити до того, що Ви будете намагатись зрозуміти умови завдання за «першими словами» й добудовувати кінцівку у власній уяві. Це вірний спосіб зробити прикрі помилки в найлегших запитаннях.

3. ПРАВИЛА ПОВЕДІНКИ ПІД ЧАС ДРУГОГО ЕТАПУ ДЕРЖАВНОЇ КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ АТЕСТАЦІЇ

Під час проведення II-го етапу ДКА слухачам забороняється користуватися мобільними телефонами або іншими засобами комунікації.

Під час проведення даного етапу ДКА слухач повинен знаходитися виключно на своєму навчальному місці і працювати лише з комп'ютерною програмою ДКА. Заборонено спілкуватися з іншими слухачами, заважати їм або будь-яким чином відслідковувати виконання ними програми ДКА.

У разі виникнення у слухача технічних питань або питань, які стосуються технічної частини складання іспиту, він повинен підняти руку для того, щоб викладач мав можливість підійти до нього та надати йому допомогу в межах своєї компетенції, якщо вона не передбачає підказку або відповідь на завдання іспиту.

Після закінчення складання іспиту слухач повинен підняти руку та дочекатися поки підійде викладач і зафіксує результат у протоколі, чим підтвердить завершення складання даного етапу ДКА.

Здобувач професійної (професійно-технічної) освіти, який не склав іспиту, що входить до другого етапу ДКА вважається таким, що не склав ДКА у ЗУЦППП «АП» через відсутність знань, які передбачені кваліфікаційною характеристикою професії 5162 «Поліцейський» за спеціалізацією «Органи досудового розслідування», кваліфікацією «Слідчий» і відраховується з числа слухачів освітнього закладу.

Підсумкова оцінка здобувача професійної (професійно-технічної) освіти за проходження державної кваліфікаційної атестації складається із підсумкових оцінок за перший та другий етапи ДКА і заноситься у протокол.

4. РЕКОМЕНДАЦІЇ ВИКЛАДАЧАМ ДЛЯ СКЛАДАННЯ ЗАВДАНЬ, ЩО ВІНОСЯТЬСЯ НА ДРУГИЙ ЕТАП ДЕРЖАВНОЇ КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ АТЕСТАЦІЇ

Підготовка і формування тестів для іспиту є одним з найбільш складних і відповідальних питань. При їх формуванні можна користуватися двома різними підходами. Перший полягає у збереженні специфіки кожного предмета. Це полегшує вирішення організаційних моментів: питання оглядових лекцій, проведення консультацій. Але можливе дублювання окремих питань. Другий підхід – комплексний, системний, являє собою синтез усіх наскрізних проблем фахової підготовки.

Правила конструювання тестових завдань :

1. Кожне тестове завдання має оцінювати досягнення важливої та істотної освітньої мети. Слід уникати перевірки тривіальних або надмірно вузькоспеціальних знань.

2. Кожне тестове завдання має перевіряти відповідний рівень засвоєння знань, в тому числі вищі когнітивні рівні.

3. Умова має містити чітко сформульоване завдання. Завдання має фокусуватися на одній проблемі.

4. Варіанти відповідей мають бути однорідними.

5. Усі дистрактори мають бути вірогідними (правдоподібними).

6. Відомості, що містяться в одному тестовому завданні, не повинні давати відповідь на інше тестове завдання.

7. Не рекомендується використовувати як правильну відповідь чи дистрактор фрази «все з вище вказаного», «нічого з вищевказаного».

8. Не рекомендується використовувати як правильну відповідь чи дистрактор фрази «жоден варіант відповіді неправильний», «немає правильної відповіді», «усі відповіді правильні», «інколи», «ймовірно» тощо.

9. Умова має бути сформульована позитивно. Завдання повинно бути сформульовано не у формі запитання, а у вигляді твердження грамотно, коротко, чітко, зрозуміло, без повторів, малозрозумілих слів і символів, без використання негативних тверджень.

5. КОНТРОЛЬНІ ПИТАННЯ ТА ЗАВДАННЯ, ЩО ВІНОСЯТЬСЯ НА АТЕСТАЦІЮ

Під час другого етапу ДКА слухачі показують рівень професійної кваліфікації та компетентностей із навчальних предметів:

1. «Кваліфікація кримінальних правопорушень, підслідних Національній поліції України»;
2. «Процесуальний порядок здійснення досудового розслідування»;
3. «Особливі порядки кримінального провадження»;
4. «Методика розслідування окремих кримінальних правопорушень».

Перелік питань, що виносяться на атестацію:

1. У чому полягає відмінність кримінально-правової кваліфікації від кваліфікації кримінальних правопорушень?
2. Види кримінально-правової кваліфікації.
3. Що є підставою кримінально-правової кваліфікації?
4. Стадії кримінально-правової кваліфікації.
5. Види стадій кримінально-правової кваліфікації.
6. Поняття та види кваліфікаційних помилок.
7. Об'єктивні причини помилок у кримінально-правовій кваліфікації.
8. Суб'єктивні причини помилок у кримінально-правовій кваліфікації.
9. Презумпція правильності кримінально-правової кваліфікації.
10. Випадки неправильного застосування кримінального закону при здійсненні кримінально-правової кваліфікації.
11. З чого складається формула кваліфікації?
12. «Надлишкова» кримінально-правова кваліфікація.
13. Безпідставне застосування кримінального закону при кваліфікації.
14. Безпідставне незастосування кримінального закону при кваліфікації.
15. «Пропуск» статей (їх частин) ККУ при кваліфікації.
16. «Підміна» статей (їх частин) ККУ при кваліфікації.
17. Види кримінально-правової кваліфікації.
18. Принципи кримінально-правової кваліфікації.
20. Зміст принципів законності та офіційності кримінально-правової кваліфікації.
21. Зміст принципів об'єктивності та точності кримінально-правової кваліфікації.
22. Зміст принципів індивідуальності та повноти кримінально-правової кваліфікації.
23. Зміст принципів стабільності кримінально-правової кваліфікації та недопустимості подвійної відповідальності за провину.
24. У чому полягає відмінність конкуренції кримінально-правових норм від колізії права?
25. Як необхідно кваліфікувати дії винного у разі конкуренції кримінально-правових норм?
26. Як необхідно кваліфікувати дії винного в разі колізії права?
27. Види об'єкту кримінального правопорушення і їх вплив на кваліфікацію.

28. Поняття та види предметів кримінальне правопорушення, їх вплив на кримінально-правову кваліфікацію.
29. Поняття «потерпілий» у кримінальному праві.
30. Обов'язкові та факультативні ознаки об'єктивної сторони.
31. Спосіб вчинення кримінальне правопорушення.
32. Місце вчинення кримінальне правопорушення, його вплив на кваліфікацію.
33. Особливості кваліфікації залежно від часу вчинення кримінальне правопорушення.
34. Вплив на кваліфікацію засобів та знарядь вчинення кримінальне правопорушення.
35. Діяння як обов'язкова ознака об'єктивної сторони.
36. Кваліфікація кримінальних правопорушень залежно від їх наслідків.
37. Вплив причинно-наслідкового зв'язку на кваліфікацію кримінальних правопорушень.
38. Ознаки загального суб'єкта та їх вплив на кваліфікацію кримінальних правопорушень.
39. Спеціальний суб'єкт у кримінальному праві.
40. Форми вини і їх вплив на кваліфікацію кримінальних правопорушень.
41. Кримінально-правова кваліфікація залежно від мети кримінальне правопорушення.
42. Мотиви кримінальне правопорушення.
43. Вольовий та інтелектуальний момент непрямого умислу.
44. Чи впливає емоційний стан на кваліфікацію кримінальне правопорушення?
45. Як юридична помилка впливає на кваліфікацію кримінальних правопорушень?
46. Які існують види фактичної помилки і як вони впливають на кваліфікацію кримінальних правопорушень?
47. Стадії кримінальне правопорушення: їх значення та відмінність.
48. У чому полягає особливість формули кваліфікації за наявності незакінченого кримінальне правопорушення?
49. У чому полягає відмінність готування до кримінальне правопорушення від інших стадій вчинення кримінальне правопорушення?
50. Як кваліфікується готування до кримінальне правопорушення?
51. Поняття та види замаху на кримінальне правопорушення.
52. У чому полягає відмінність закінченого замаху від незакінченого та від закінченого кримінальне правопорушення?
53. На якій стадії можлива добровільна відмова від вчинення кримінальне правопорушення?
54. Як кваліфікувати дії особи за наявності добровільної відмови від вчинення кримінальне правопорушення?
55. Види одиничного кримінальне правопорушення.
56. Види множинності кримінальних правопорушень.
57. Повторність кримінальних правопорушень та її види.
58. У чому полягає відмінність повторності кримінальних правопорушень від продовжуваних кримінальних правопорушень?

59. Особливості кримінально-правової кваліфікації за наявності повторності кримінальних правопорушень.
60. Види сукупності кримінальних правопорушень.
61. У чому полягає відмінність сукупності кримінальних правопорушень від повторності кримінальних правопорушень?
62. Особливості кваліфікації за наявності сукупності кримінальних правопорушень.
63. Поняття та види рецидиву кримінальних правопорушень.
64. У чому полягає відмінність рецидиву від повторності кримінальних правопорушень?
65. Вплив рецидиву кримінальних правопорушень на кримінально-правову кваліфікацію.
66. Ознаки співучасті у кримінальне правопорушення.
67. Перерахуйте об'єктивні та суб'єктивні ознаки співучасті.
68. При вчиненні яких кримінальних правопорушень співучасть виключається?
69. Кваліфікація діяння виконавця та співвиконавця кримінальне правопорушення.
70. Кваліфікація опосередкованого виконавства.
71. Кваліфікація діяння організатора кримінальне правопорушення.
72. Кваліфікація діяння підбурювача до кримінальне правопорушення.
73. Кваліфікація діяння пособника у вчиненні кримінальне правопорушення.
74. У чому полягає відмінність різних форм співучасті?
75. Особливості кваліфікації за наявності різних форм співучасті.
76. Що таке провокація кримінальне правопорушення і чим вона відрізняється від співучасті?
77. Кваліфікація кримінальних правопорушень при ексцесі виконавця.
78. Кваліфікація дій інших співучасників при добровільній відмові виконавця.
79. Особливості добровільної відмови підбурювача та пособника.
80. Кваліфікація причетності до кримінальне правопорушення.
81. З якого моменту відбувається кримінально-правова охорона життя особи?
82. Як визначається умисне вбивство у Кримінальному кодексі України?
83. Види вбивств.
84. Особливості кваліфікації вбивства за наявності кваліфікуючих ознак.
85. Кваліфікація привілейованих видів вбивств.
86. Які існують види тілесних ушкоджень та критерії їх відмежування?
87. НПА, якими необхідно керуватися при встановленні ступеня тяжкості тілесних ушкоджень.
88. У чому полягає особливість тяжких тілесних ушкоджень?
89. Особливості відмежування вбивств від кримінальних правопорушень, обов'язковою ознакою яких є наслідки у виді заподіяння смерті.
90. За якими ознаками вчинене кваліфікується як умисне тяжке тілесне ушкодження?
91. У чому відмінність умисного середньої тяжкості тілесного ушкодження від умисного легкого тілесного ушкодження?
92. У чому полягає відмінність тілесних ушкоджень від побоїв та мордувань?
93. Особливості кваліфікації інших кримінальних правопорушень, що завдають шкоди життю або здоров'ю людини.

94. Визначити поняття «статева свобода» та «статева недоторканість». Чим вони відрізняються?
95. Криміналістична характеристика кримінальних правопорушень проти статевої свободи та статевої недоторканості особи.
96. Визначити момент закінчення кримінальне правопорушення, передбаченого ст. 152 ККУ.
97. Визначити момент закінчення кримінальне правопорушення, передбаченого ст. 153 ККУ.
98. Відмінність зґвалтування від сексуального насильства.
99. За якими ознаками відрізняється кримінальне правопорушення, передбачений ст. 154 (Примушування до вступу в статевий зв'язок) ККУ від зґвалтування та сексуального насильства)?
100. Форми об'єктивної сторони кримінальне правопорушення, передбаченого ст. 154 (Примушування до вступу в статевий зв'язок) ККУ.
101. Чи потрібна додаткова кваліфікація за ст. 129 ККУ в разі погрози вбивством потерпілій особі або іншим особам з метою вчинення насильницького статевого акту?
102. Як потрібно кваліфікувати дії винної особи, яка, вчиняючи зґвалтування, завдала потерпілому середньої тяжкості тілесні ушкодження?
103. Чи може дефлорація становити особливо тяжкі наслідки зґвалтування?
104. Чи має значення для кваліфікації за ст.ст. 152 і 153 ККУ добровільне знаходження потерпілого або потерпілої в безпорадному стані, викликаному різними обставинами?
105. Кваліфікувати дії дорослої особи, яка добросовісно помилялася щодо віку потерпілого або потерпілої при вчиненні зґвалтування.
106. Кваліфікувати примушування особи до вступу у статевий зв'язок, поєднане з погрозою розголошення відомостей, які ганьблять потерпілого або його близьких родичів.
107. Як слід кваліфікувати примушування особи до вступу у статевий зв'язок, поєднане з погрозою знищення, пошкодження або вилучення майна?
108. У чому полягає розбещення неповнолітніх?
109. За якими ознаками вступ у статевий зв'язок з особою, яка не досягла 16-річного віку, відрізняється від кримінальних правопорушень, передбачених ст.ст. 152 та 153 ККУ?
110. Які є ознаки предмету кримінальних правопорушень проти власності?
111. Які речі не можуть бути предметом кримінальних правопорушень проти власності?
112. Форми викрадення майна.
113. Із якого моменту крадіжка, грабіж, розбій, вимагання та шахрайство вважаються закінченими?
114. Чим погроза насильством при розбої відрізняється від погрози насильством, що є небезпечним для життя і здоров'я потерпілого, яка застосовується при вимаганні?
115. За якими ознаками шахрайство слід відрізнити від заподіяння майнової шкоди шляхом обману чи зловживання довірою?
116. За якими ознаками вимагання слід відрізнити від насильницького грабежу та розбою?

117. Яких осіб відносять до кола службових?
118. Що слід розуміти під заволодінням майном шляхом зловживання службовою особою своїм службовим становищем?
119. За якими ознаками привласнення, розтрата майна або заволодіння ним шляхом зловживання службовим становищем (ст. 191 ККУ) відрізняється від зловживання владою або службовим становищем (ст. 364 ККУ)?
120. Охарактеризувати повторність як кваліфікуючу ознаку певних корисливих кримінальних правопорушень проти власності, пов'язаних із обертанням чужого майна на користь винного або інших осіб.
121. Що таке громадська безпека?
122. У чому полягає відмінність кримінальних правопорушень проти громадської (публічної) безпеки від кримінальних правопорушень проти життя та здоров'я особи?
123. Створення яких видів кримінальне правопорушення об'єднань криміналізоване в Україні?
124. Як необхідно кваліфікувати надання допомоги різним кримінальне правопорушенням об'єднанням?
125. З якого моменту кримінальне правопорушення об'єднання вважається створеним?
126. З якого моменту терористичний акт є закінченим кримінальне правопорушенням?
127. У чому полягає відмінність терористичного акту у формі погрози вчинення певних дій від заздалегідь неправдивого повідомлення про загрозу безпеці громадян?
128. У чому полягає фінансування тероризму?
129. Чим сприяння вчиненню терористичного акту відрізняється від співучасті у його вчиненні?
130. Які ознаки притаманні зброї як предмету кримінальних правопорушень проти громадської безпеки?
131. Які незаконні дії із зброєю тягнуть за собою кримінальну відповідальність?
132. Особливості кваліфікації кримінальних правопорушень, учинених шляхом вибуху чи іншим загально небезпечним способом.
133. Види транспорту, що охороняються за кримінальним законодавством України.
134. ТЗ як предмет кримінальних правопорушень проти безпеки руху або експлуатації транспорту.
135. Особливості визначення предмета кримінальне правопорушення при кваліфікації кримінальних правопорушень проти безпеки руху та експлуатації транспорту.
136. Кваліфікуючі ознаки кримінальних правопорушень проти безпеки руху та експлуатації транспорту.
137. Наслідки, притаманні кримінальним правопорушенням проти безпеки руху або експлуатації транспорту.

138. Об'єктивна сторона ст. 286 (Порушення правил безпеки дорожнього руху або експлуатації транспорту особами, які керують транспортними засобами) ККУ.
139. Особливості суб'єктивної сторони кримінальних правопорушень проти безпеки руху або експлуатації транспорту.
140. Хто може бути суб'єктом складу кримінальне правопорушення, передбаченого статтею 286 ККУ?
141. Чи впливає на кваліфікацію місце вчинення кримінальне правопорушення проти безпеки руху або експлуатації транспорту?
142. За якими ознаками незаконне заволодіння транспортним засобом відрізняється від крадіжки чи розбою?
143. Особливості об'єктивної сторони випуску в експлуатацію технічно несправних ТЗ або інше порушення їх експлуатації (ст. 287 ККУ).
144. Суб'єкт випуску в експлуатацію технічно несправних ТЗ або інше порушення їх експлуатації (ст. 287 ККУ).
145. Хто може бути суб'єктом складу кримінальне правопорушення, передбаченого ст. 291 ККУ?
146. Чим порушення правил експлуатації за ст. 286 ККУ відрізняється від тих самих дій, передбачених ст. 287 ККУ?
147. Як необхідно кваліфікувати умисне заподіяння шкоди життю або здоров'ю особи при порушенні правил безпеки руху або експлуатації транспорту?
148. Що таке незаконне заволодіння ТЗ?
149. Що таке громадський (публічний) порядок і які є види кримінальних правопорушень проти нього?
150. Чим групове порушення громадського (публічного) порядку відрізняється від масових заворушень?
151. У чому полягає відмінність групового хуліганства від масових заворушень та групового порушення громадського (публічного) порядку?
152. Хто може бути суб'єктом кримінальних правопорушень, передбачених ст.ст. 293 та 294 КК України?
153. З якого моменту хуліганство є закінченим кримінальне правопорушенням?
154. Особливості кваліфікації хуліганства.
155. Яке насильство при хуліганстві потребує додаткової кваліфікації?
156. Види кримінальних правопорушень у сфері суспільної моралі.
157. Кваліфікуючі ознаки кримінальних правопорушень у сфері суспільної моралі.
158. Чим наруга над могилою відрізняється від хуліганства та крадіжки?
159. Як слід відмежовувати ввезення, виготовлення або розповсюдження творів, що пропагують культ насильства і жорстокості, расову, національну чи релігійну нетерпимість та дискримінацію, від ввезення, виготовлення, збуту і розповсюдження порнографічних предметів?
160. Особливості визначення суб'єкта сутенерства.
161. Як відмежовувати створення або утримання місць розпусти і звідництво від сутенерства або втягнення особи в заняття проституцією?

162. Особливості кваліфікації сутенерства або втягнення особи в заняття проституцією.
163. Особливості кваліфікації ввезення, виготовлення, збуту і розповсюдження порнографічних предметів при встановленні відповідного предмету кримінальних правопорушень.
164. Предмет кримінальних правопорушень у сфері обігу наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів або прекурсорів.
165. Яке значення має мета вчинення незаконних дій з наркотичними засобами та психотропними речовинами?
166. У чому полягають незаконні дії з наркотичними засобами та психотропними речовинами, вчинені із залученням неповнолітнього або малолітнього або щодо такої категорії осіб?
167. За якими ознаками складу кримінальне правопорушення посів або вирощування снодійного маку або конопель як кримінальне правопорушення відмежовується від адміністративного правопорушення?
168. Яким є зміст кримінальне правопорушення діяння у вигляді незаконного введення в організм наркотичних засобів та психотропних речовин?
169. Що таке особливо небезпечні наркотичні засоби?
170. Що таке психотропні речовини?
171. Що таке прекурсори?
172. Ознаки, якими характеризуються одурманюючі засоби як предмет кримінального правопорушення діянь.
173. Чим одурманюючі та сильнодіючі речовини відрізняються від наркотичних або психотропних?
174. У чому особливість місця та обстановки вчинення незаконного публічного вживання наркотичних засобів і яке їх значення для кваліфікації вчиненого діяння?
175. Охарактеризувати фальсифіковані лікарські засоби як предмет кримінальних правопорушень проти здоров'я населення.
176. У чому відмінність кримінальних правопорушень, які полягають у незаконних діях з наркотичними або психотропними речовинами, від відповідних адміністративних правопорушень?
177. Які дії з наркотичними засобами або психотропними речовинами тягнуть за собою кримінальну відповідальність?
178. Що відноситься до сильнодіючих наркотичних або психотропних речовин?
179. Предмет незаконного посіву снотворного маку або конопель.
180. Що таке нетерпимість?
181. Розкрийте специфіку розслідування кримінальних правопорушень, вчинених на ґрунті ненависті.
182. Форми ненависті та способи їх вираження.
183. Специфіка розслідування порушень рівноправності громадян залежно від їх расової належності.
184. Специфіка розслідування порушень рівноправності громадян залежно від їх національної належності.
185. Специфіка розслідування порушень рівноправності громадян залежно від їх релігійних переконань.

186. Специфіка розслідування порушень рівноправності громадян з ознаками інвалідності.
187. Кваліфікація ознак ненависті як обставин, які обтяжують покарання.
188. Об'єкт кримінальне правопорушення, передбаченого ст. 361^і КК України.
189. Чи співпадають за змістом поняття «комп'ютерний вірус» та «шкідлива комп'ютерна програма»?
190. Чим, крім предмета, відрізняються поняття «розповсюдження шкідливої програми» та «розповсюдження комп'ютерної програми» (ст. 176 ККУ)?
191. У чому полягає різниця таких дій, як «збут» та «розповсюдження»?
192. Чи можлива відповідальність за необережне розповсюдження комп'ютерних вірусів?
193. Чим копіювання комп'ютерної інформації відрізняється від її перехоплення?
194. Особа, що має право доступу до комп'ютерної інформації, як суб'єкт кримінальне правопорушення.
195. Чим порядок захисту комп'ютерної інформації відрізняється від правил її захисту?
196. Специфічні риси суб'єктивної сторони складу кримінальне правопорушення, передбаченого ст. 363 ККУ.
197. Як розмежувати склади кримінальних правопорушень, передбачених ст.ст. 362 та 363 ККУ, від перевищення або зловживання владою чи службовим становищем та службової недбалості?
198. Чим порушення правил експлуатації ЕОМ, автоматизованих систем, комп'ютерних мереж чи мереж електрозв'язку відрізняється від порушення порядку захисту та порушення правил захисту інформації, яка в них оброблюється?
199. З якого моменту розпочинається досудове розслідування?
200. У який термін слідчий зобов'язаний внести відомості до ЄРДР?
201. Які слідчі (розшукові) дії можна проводити до внесення відомостей до Єдиного реєстру досудових розслідувань?
202. Процесуальні форми досудового розслідування: спільне і відмінне.
203. Види підслідності у кримінальному процесі.
204. Які правила об'єднання і виділення матеріалів досудового розслідування?
205. Строки досудового розслідування кримінального проступку.
206. Строки досудового розслідування кримінальних правопорушень.
207. Строки розгляду клопотань під час досудового розслідування.
208. Хто вирішує питання про можливість та обсяг розголошення відомостей досудового розслідування?
209. Хто визначає місце проведення досудового розслідування?
210. Що слід розуміти під слідчими (розшуковими) діями?
211. Які є слідчі (розшукові) дії?
212. Хто має право проводити слідчі (розшукові) дії?
213. Які особи беруть участь у проведенні слідчих (розшукових) дій?
214. У який період доби дозволяється проводити слідчі (розшукові) дії?
215. Які слідчі (розшукові) дії проводяться за участю понятих?

216. У чому полягають особливості проведення слідчих (розшукових) дій, і що проводяться за клопотанням сторони захисту чи потерпілого?"
217. У чому полягають особливості проведення слідчих (розшукових) дій за участю малолітніх та неповнолітніх осіб?
218. Які слідчі (розшукові) дії можна проводити до внесення відомостей до Єдиного реєстру досудових розслідувань?
219. Які особливості впізнання особи при забезпеченні безпеки особи, яка впізнає?
220. У яких випадках слідчий, прокурор мають право увійти до житла чи іншого володіння особи без ухвали слідчого судді?
221. Види огляду.
222. Яким є процесуальний порядок проведення освідування?
223. Процесуальний порядок залучення експерта та проведення експертизи на стадії досудового розслідування.
224. Чи має право працівник оперативного підрозділу проводити допит учасників досудового розслідування?
225. Що слід розуміти під негласними слідчими (розшуковими) діями?
226. Які є види негласних слідчих (розшукових) дій?
227. Хто має право проводити негласні слідчі (розшукові) дії?
228. Які особи беруть участь у проведенні негласних слідчих (розшукових) дій?
229. Порядок проведення негласних слідчих (розшукових) дій.
230. У яких випадках передбачена можливість проведення негласної слідчої (розшукової) дії до постановлення ухвали слідчого, судді?
231. Способи фіксації та підготовка протоколу проведення негласної слідчої (розшукової) дії.
232. Де використовуються результати проведення негласних слідчих (розшукових) дій?
233. Порядок передання інформації.
234. Що таке підозра у кримінальному провадженні?
235. Яке значення має повідомлення про підозру? 3. Підстави для повідомлення про підозру.
236. Визначити етапи повідомлення про підозру.
237. Порядок вручення письмового повідомлення про підозру.
238. Розкрити зміст письмового повідомлення про підозру.
239. Права підозрюваного.
240. Підстави і процесуальний порядок зміни повідомлення про підозру.
241. Для яких осіб передбачений особливий порядок повідомлення про підозру?
242. Які строки внесення даних щодо повідомлення про підозру особі до ЄСРДР?
243. Наслідки щодо несвоєчасного внесення даних до ЄСРДР.
244. Підстави зупинення досудового розслідування.
245. Умови та порядок зупинення досудового розслідування.
246. Підстави та порядок відновлення досудового розслідування.
247. Порядок оголошення в розшук підозрюваного.
248. Чи допускається проведення слідчих (розшукових) дій після зупинення досудового розслідування?

249. Хто приймає рішення про зупинення досудового розслідування?
250. Кому надсилається копія постанови про зупинення досудового розслідування?
251. Чи можна оскаржити рішення про зупинення досудового розслідування?
252. Форми закінчення досудового розслідування.
253. Підстави закриття кримінального провадження слідчим.
254. Який порядок закриття кримінального провадження та його оскарження?
255. Який процесуальний порядок відкриття матеріалів кримінального провадження іншій стороні?
256. Структура та зміст обвинувального акта. Додатки до нього.
257. Зміст клопотань про застосування примусових заходів медичного характеру або виховного характеру.
258. Який процесуальний порядок вручення копій обвинувального акта, клопотання про застосування примусових заходів медичного або виховного характеру?
259. Як здійснюється систематизація і технічне оформлення матеріалів кримінального провадження?
260. Особливості закінчення досудового розслідування кримінальних проступків.
261. Зміна форми досудового розслідування.
262. Строки досудового розслідування кримінальних проступків.
263. Запобіжні заходи, що можуть бути застосовані до підозрюваного під час
264. досудового розслідування кримінальних проступків.
265. Угоди в кримінальному провадженні.
266. Що таке угода про примирення?
267. Що таке угода про визнання винуватості?
268. Наслідки укладення та затвердження угоди.
269. Хто може бути ініціатором укладання угод?
270. Загальний порядок судового провадження на підставі угоди.
271. Наслідки невиконання угоди.
272. Яке правило укладення угоди про примирення за участю кількох підозрюваних та потерпілих?
273. Які обставини враховуються прокурором при укладенні угоди про визнання винуватості?
274. У якому випадку при укладенні угоди обов'язкова участь захисника?
275. Строк подання клопотання про скасування вироку, яким затверджена угода про визнання винуватості.
276. Кримінальне провадження у формі приватного обвинувачення.
277. Наслідки відмови потерпілого від обвинувачення.
278. Аспекти, в яких розглядається приватне обвинувачення.
279. Особливості провадження у формі приватного обвинувачення.
280. Як слід діяти, якщо в одному кримінальному провадженні декілька потерпілих?
281. Правила досудового розслідування у формі приватного обвинувачення.
282. Хто може бути ініціатором укладання угоди про примирення?
283. Хто може бути ініціатором укладання угод у справах про домашнє насильство?

284. Підстави для проведення досудового розслідування у формі приватного обвинувачення.
285. Яким чином відшкодовується завдана шкода потерпілому з кримінальному провадженні у формі приватного обвинувачення?
286. Стосовно яких осіб застосовується особливий порядок кримінального провадження?
287. Особливості притягнення до відповідальності народного депутата України.
288. Особливості притягнення до відповідальності судді Конституційного Суду України, професійного судді, а також присяжного і народного засідателя на час здійснення ними правосуддя.
289. Особливості притягнення до відповідальності кандидата у Президенти України.
290. Особливості притягнення до відповідальності Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини.
291. Особливості притягнення до відповідальності Голови, іншого члена Рахункової палати.
292. Особливості притягнення до відповідальності депутата місцевої ради.
293. Особливості притягнення до відповідальності адвоката.
294. Особливості притягнення до відповідальності Генерального прокурора України, його заступника, прокурора Спеціалізованої антикорупційної прокуратури.
295. Особливості притягнення до відповідальності директора та працівників Національного антикорупційного бюро України.
296. Особливості притягнення до відповідальності члена Національного агентства з питань запобігання корупції.
297. Загальні правила кримінального провадження щодо неповнолітніх.
298. Обставини, що підлягають встановленню у кримінальному провадженні щодо неповнолітніх.
299. З'ясування умов життя та виховання неповнолітнього підозрюваного чи обвинуваченого.
300. Застосування спеціальних знань у кримінальному провадженні щодо неповнолітніх.
301. Законний представник неповнолітнього підозрюваного чи обвинуваченого.
302. Особливості виклику, допиту неповнолітнього підозрюваного чи обвинуваченого.
303. Особливості застосування до неповнолітнього підозрюваного, обвинуваченого запобіжних заходів.
304. Передання неповнолітнього підозрюваного чи обвинуваченого під нагляд.
305. Виділення в окреме провадження щодо кримінального правопорушення, вчиненого неповнолітнім.
306. Порядок застосування до неповнолітнього обвинуваченого примусових заходів виховного характеру.
307. Підстави для застосування примусових заходів виховного характеру.
307. Порядок досудового розслідування у кримінальному провадженні щодо застосування примусових заходів виховного характеру.

308. Поміщення особи у приймальник-розподільник для дітей.
309. Особливості досудового розслідування у кримінальному провадженні щодо застосування примусових заходів медичного характеру.
310. Обставини, що підлягають встановленню під час досудового розслідування у кримінальному провадженні щодо застосування примусових заходів медичного характеру.
311. Процесуальне становище особи, яка бере участь у кримінальному провадженні щодо застосування примусових заходів медичного характеру.
312. Участь захисника у такому провадженні. Запобіжні заходи. Психіатрична експертиза.
313. Особливості оцінки висновку судово-психіатричної експертизи.
314. Закінчення досудового розслідування у кримінальному провадженні щодо застосування примусових заходів медичного характеру.
315. Порядок судового розгляду у кримінальному провадженні щодо застосування примусових заходів медичного характеру.
316. Питання, що підлягають з'ясуванню судом під час постановлення ухвали у кримінальному провадженні щодо застосування примусових заходів медичного характеру.
317. Ухвали суду в кримінальному провадженні щодо застосування примусових заходів медичного характеру.
318. Продовження, зміна або припинення застосування примусових заходів медичного характеру.
319. Відновлення кримінального провадження після припинення застосування примусових заходів медичного характеру.
320. Особливості досудового розслідування у кримінальному провадженні щодо юридичної особи.
321. Обставини, що підлягають встановленню під час досудового розслідування у кримінальному провадженні щодо юридичної особи.
322. Яким чином застосовуються заходи кримінально-правового характеру за сукупністю кримінальних правопорушень до юридичних осіб?
323. Види заходів кримінально-правового характеру, що застосовуються до юридичних осіб.
324. Що може бути підставами для звільнення юридичної особи від застосування заходів кримінально-правового характеру?
325. Предмет вивчення криміналістичної методики як частини (розділу) криміналістики.
326. Який існує зв'язок між криміналістичною методикою та іншими частинами криміналістики (технікою й тактикою)?
327. Джерела криміналістичної методики.
328. Елементи структури методики розслідування кримінальних правопорушень окремих видів.
329. Криміналістична характеристика кримінальних правопорушень окремого виду.
330. Особливості відкриття кримінального провадження стосовно окремих видів кримінальних правопорушень.
331. Який проміжок часу охоплюється поняттям початкового етапу розслідування, й у чому полягають його особливості?

332. Поняття типової слідчої ситуації у криміналістичній методиці.
333. Що становить тактику проведення окремих слідчих (розшукових) дій?
334. Що являє собою планування розслідування кримінальних правопорушень і чим воно відрізняється від планування інших видів людської діяльності?
335. Принципи планування розслідування кримінальних правопорушень.
336. З яких елементів складається письмовий план розслідування у кримінальному провадженні?
337. Правила складання письмового плану розслідування кримінальне правопорушення.
338. Особливості планування розслідування СОГ.
339. Особливості планування розслідування у групі кримінальних проваджень.
340. Організація розслідування кримінальних правопорушень і його складові елементи.
341. У чому полягає сенс криміналістичної класифікації вбивств?
342. Ознаки, що мають убивства, вчинені в умовах очевидності.
343. Які ознаки мають убивства, вчинені в умовах неочевидності?
344. Типові способи вбивств, їх особливості та зв'язок з іншими елементами криміналістичної характеристики вбивств.
345. Обставини, що підлягають встановленню під час розслідування кримінальних правопорушень проти життя та здоров'я особи за відсутності кваліфікуючих ознак.
346. Особливості початкового етапу розслідування у разі виявлення трупа з ознаками насильницької смерті.
347. Особливості початкового етапу розслідування у разі виявлення розчленованого трупа.
348. Особливості початкового етапу розслідування у разі зникнення людини за обставин, які вказують на ймовірність її вбивства.
349. Особливості розслідування вбивств на подальшому етапі.
350. Особливості огляду місця події у справах про вбивства.
351. Різновиди судово-медичних експертиз, що проводяться під час розслідування вбивств.
352. Особливості обшуку у справах про вбивства.
353. Особливості допиту підозрюваних у кримінальних провадженнях про вбивства.
354. Особливості слідчого експерименту у кримінальних провадженнях про вбивства.
355. Особливості криміналістичної характеристики заподіяння тілесних ушкоджень.
356. Сутність і класифікація зґвалтувань.
357. Зміст основних елементів криміналістичної характеристики класифікаційних груп зґвалтувань.
358. Особливості відкриття кримінального провадження про зґвалтування.
359. Типові слідчі ситуації, що виникають на початковому етапі розслідування зґвалтувань, та яким є алгоритм слідчих (розшукових) дій, що їм відповідає.
360. Тактичні особливості проведення огляду місця події.
361. Тактико-психологічне забезпечення допиту потерпілої особи.

362. Тактичні особливості, притаманні затриманню й допиту підозрюваного у зґвалтуванні.
363. Особливості подальшого етапу розслідування зґвалтувань.
364. Які слідчі (розшукові) дії проводяться на подальшому етапі розслідування зґвалтувань та у чому полягають їх особливості?
365. У чому полягає розпізнання інсценування (симуляції) зґвалтування?
366. Вікові категорії неповнолітніх потерпілих від зґвалтувань та притаманні їм психофізіологічні особливості.
367. Основні напрями розслідування зґвалтувань неповнолітніх.
368. Особливості відкриття кримінальних проваджень про зґвалтування неповнолітніх.
369. Слідчі (розшукові) дії, що проводяться на початковому етапі розслідування зґвалтувань, особливості їх підготовки, проведення й фіксації.
370. Тактичні особливості, притаманні слідчим (розшуковим) діям за участю неповнолітніх потерпілих від зґвалтувань.
371. Слідчі (розшукові) дії, що проводяться на подальшому етапі розслідування зґвалтувань неповнолітніх і в чому полягають їх особливості.
372. Які судові експертизи призначаються у кримінальних провадженнях про зґвалтування неповнолітніх? Якими є тактичні особливості їх підготовки, підстави та мета їх проведення?
373. Основні різновиди крадіжок.
374. Елементи криміналістичної характеристики крадіжок та їхня характеристика.
375. Якими є особливості відкриття кримінального провадження про крадіжку?
376. Охарактеризувати типові слідчі ситуації початкового етапу розслідування крадіжок.
377. Якими є особливості подальшого етапу розслідування крадіжок?
378. Якими є особливості тактики проведення огляду місця події у кримінальних провадженнях про крадіжку?
379. Якими є особливості тактики допиту потерпілих у кримінальних провадженнях про крадіжку?
380. Якими є особливості тактики проведення обшуку та слідчого експерименту у кримінальних провадженнях про крадіжку?
381. Які основні види судових експертиз призначаються у кримінальних провадженнях про крадіжку?
382. Специфіка взаємодії слідчого з іншими підрозділами поліції у встановленні та розшуку кримінальне правопорушення і викраденого майна.
383. Використання допомоги громадськості та засобів масової інформації у встановленні та розшуку кримінальне правопорушення і викраденого майна.
384. Які існують способи вчинення грабежів і розбійних нападів на відкритій місцевості?
385. Які дії можуть вчинити кримінальне правопорушення з метою приховання вчинених грабежів та розбійних нападів?
386. Які сліди можуть указувати на застосування до жертви фізичного насильства?
387. Які категорії осіб найчастіше стають жертвами грабежів і розбійних нападів?

388. Які типові слідчі ситуації можуть складатися на початковому етапі розслідування грабежів і розбійних нападів?
389. Що охоплює програма розслідування в ситуації, коли особу, яка підозрюється у скоєнні кримінальне правопорушення, затримано під час його вчинення або відразу ж після цього?
390. Які типові слідчі ситуації можуть складатися на подальшому етапі розслідування грабежів і розбійних нападів?
391. У чому полягають тактичні особливості огляду місця події за фактом учинення грабежу чи розбою?
392. Види експертиз, що можуть призначатися під час розслідування грабежів та розбійних нападів.
393. Способи вчинення вимагання.
394. Які дії можуть вчинити кримінальне правопорушення з метою приховання вимагання?
395. Які категорії осіб найчастіше стають жертвами вимагання?
396. Які типові слідчі ситуації можуть складатися на початковому етапі розслідування вимагань?
397. У чому полягають тактичні особливості огляду місця події в разі вимагання?
398. Які судові експертизи можуть призначатися під час розслідування вимагання?
399. Схарактеризувати елементи криміналістичної характеристики кримінальних правопорушень, пов'язаних з пожежами.
400. Дати визначення поняттям «пожежа», «підпал», «порушення правил пожежної безпеки».
401. Особливості відкриття кримінального провадження про кримінальне правопорушення, пов'язаний з пожежею.
402. Типові слідчі ситуації початкового етапу розслідування кримінальних правопорушень, пов'язаних з пожежами, та алгоритм слідчих дій.
403. У чому полягають особливості подальшого етапу розслідування кримінальних правопорушень, пов'язаних з пожежами?
404. Указати особливості огляду місця кримінальне правопорушення, обшуку й освідчення в разі пожежі.
405. Назвати особливості тактики допиту потерпілих, свідків і підозрюваних за цією категорією кримінальних проваджень.
406. Схарактеризувати особливості призначення пожежно-технічної та інших видів судових експертиз, що проводяться у кримінальному провадженні про кримінальне правопорушення, пов'язані з виникненням пожеж.
407. Особливості та форми шахрайства як кримінальне правопорушення проти власності.
408. У чому полягають особливості криміналістичної характеристики та розслідування шахрайств, що вчиняються у сфері задоволення повсякденних потреб людини?
409. Особливості криміналістичної характеристики та розслідування шахрайств, що вчиняються у побутовій сфері.

410. У чому полягають особливості криміналістичної характеристики та розслідування шахрайств, що вчиняються у сфері функціонування державних та інших громадських інститутів?
411. У чому полягають особливості криміналістичної характеристики та розслідування шахрайств, що вчиняються у сфері підприємницької діяльності?
412. Особливості криміналістичної характеристики та розслідування шахрайств, що вчиняються у сферах використання електронних технологій.
413. Криміналістична характеристика привласнення, розтрата майна або заволодіння ним шляхом зловживання службовим становищем.
414. Типові джерела інформації про кримінальне правопорушення, передбачені ст. 191 ККУ.
415. Матеріали ревізії як підстава для проведення досудового розслідування.
416. Типові слідчі версії під час розслідування привласнення, розтрата майна або заволодіння ним шляхом зловживання службовим становищем.
417. Типові слідчі ситуації, характерні для початкового етапу розслідування.
418. Завдання й алгоритми дій слідчого на цьому етапі.
419. Типові слідчі ситуації, характерні для подальшого етапу розслідування. Завдання й алгоритми дій слідчого на цьому етапі.
420. Особливості планування окремих слідчих дій під час розслідування привласнення, розтрата майна або заволодіння ним шляхом зловживання службовим становищем.
421. Які судові експертизи призначаються під час досудового розслідування цього виду кримінальних правопорушень та які завдання вони вирішують?
422. Документи як джерела доказів при розслідуванні кримінальних правопорушень, передбачених ст. 191 ККУ.
423. Сутність кримінальних правопорушень проти довілля та їх криміналістична класифікація.
424. Особливості криміналістичної характеристики кримінальних правопорушень проти довілля.
425. Які типові сліди екологічних кримінальних правопорушень є джерелами доказів?
426. На підставі яких первинних матеріалів про екологічний кримінальний правопорушення відкривається кримінальне провадження?
427. Які ситуації є типовими для початкового етапу розслідування кримінальних правопорушень проти довілля?
428. Якими обставинами визначаються особливості розслідування екологічних кримінальних правопорушень на подальшому етапі?
429. У чому полягають особливості огляду місця події під час розслідування кримінальних правопорушень проти довілля?
430. Які різновиди експертиз призначаються під час розслідування кримінальних правопорушень проти довілля?
431. Які особливості має допит підозрюваних під час розслідування кримінальних правопорушень проти довілля?
432. У чому полягає профілактична діяльність слідчого під час розслідування екологічних кримінальних правопорушень?
433. Ознаки, за якими характеризується суб'єктивна сторона порушення Правил безпеки дорожнього руху або експлуатації транспорту особами, які керують ТЗ

434. Якими ознаками характеризується суб'єкт випуску в експлуатацію технічно несправних ТЗ або інше порушення їх експлуатації?
435. Хто виступає суб'єктом кримінальне правопорушення, передбаченого ст. 286 ККУ?
436. Які мінімальні наслідки необхідні для притягнення до кримінальної відповідальності за порушення Правил безпеки дорожнього руху або експлуатації транспорту особами, які керують ТЗ?
437. У якому кримінальне правопорушення суб'єктом виступає пішохід?
438. Ознаки об'єктивної сторони порушення Правил безпеки дорожнього руху або експлуатації транспорту особами, які керують ТЗ.
439. Криміналістична характеристика кримінальних правопорушень проти безпеки руху та експлуатації транспорту.
440. Обставини, що підлягають встановленню під час розслідування кримінальних правопорушень проти безпеки руху та експлуатації транспорту.
441. Типові слідчі ситуації в кримінальних провадженнях за фактом учинення кримінальних правопорушень проти безпеки руху та експлуатації транспорту.
442. Особливості проведення окремих слідчих (розшукових) дій під час розслідування кримінальних правопорушень проти безпеки руху та експлуатації транспорту.
443. Типові ситуації, характерні для початкового етапу розслідування. У чому полягають особливості огляду місця ДТП?
444. Хто допитується у якості свідків ДТП та в чому полягають особливості їх допиту?
445. Предмет допиту водія ТЗ.
446. З якою метою проводиться слідчий експеримент у кримінальних провадженнях щодо ДТП?
447. Експертизи, що проводяться у кримінальних провадженнях щодо ДТП.
448. Що є предметом кримінальних правопорушень, пов'язаних із незаконним обігом наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів або прекурсорів?
449. У чому полягає відмінність виробництва наркотиків, психотропних речовин, їх аналогів або прекурсорів від їх виготовлення?
450. У чому полягають особливості відкриття кримінальних проваджень, пов'язаних із незаконним обігом наркотичних засобів?
451. Які обставини підлягають з'ясуванню?
452. Криміналістична характеристика кримінальних правопорушень, пов'язаних з незаконним обігом наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів або прекурсорів.
453. Яке значення має мета вчинення незаконних дій з наркотичними засобами та психотропними речовинами?
454. У чому полягають незаконні дії з наркотичними засобами та психотропними речовинами, вчинені із залученням неповнолітнього чи малолітнього або щодо цієї категорії осіб?
455. Типові слідчі ситуації та найпоширеніші версії у кримінальних провадженнях щодо незаконного обігу наркотичних засобів. У чому полягають особливості тактики проведення окремих слідчих дій?

456. За якими ознаками складу кримінальне правопорушення посів або вирощування снодійного
маку або конопель як кримінальне правопорушення відмежовується від адміністративного правопорушення?
457. У чому полягає сутність профілактичної діяльності слідчого під час розслідування цієї категорії кримінальних правопорушень?
458. Що являє собою кримінально каране хуліганство?
459. Способи вчинення хуліганства.
460. Які типові слідчі ситуації при розслідуванні хуліганства?
461. Які тактичні завдання підлягають вирішенню під час розслідування хуліганства?
462. Типові слідчі ситуації, характерні для розслідування хуліганства, й алгоритми заходів, що їм відповідають.
463. У чому полягають особливості проведення оглядів під час розслідування хуліганства?
464. У чому полягають особливості допиту підозрюваного?
465. У чому полягають особливості допиту потерпілого та свідків?
466. Які експертизи призначаються під час розслідування хуліганства?
467. Криміналістична характеристика кримінальних правопорушень, передбачених ст.ст. 361-363¹ ККУ.
468. Типові способи вчинення кримінальних правопорушень в сфері ЕОМ.
469. «Слідова» картина кримінальних правопорушень у сфері використання ЕОМ (комп'ютерів), систем та комп'ютерних мереж і мереж електрозв'язку.
470. Типові слідчі ситуації початкового етапу розслідування кримінальних правопорушень у сфері використання ЕОМ (комп'ютерів), систем та комп'ютерних мереж і мереж електрозв'язку та відповідні слідчі (розшукові) дії.
471. Типові слідчі ситуації подальшого етапу розслідування та слідчі (розшукові) дії, що їм відповідають.
472. У чому полягають особливості тактики проведення огляду місця події й обшуку під час розслідування кримінальних правопорушень у сфері використання ЕОМ (комп'ютерів), систем та комп'ютерних мереж і мереж електрозв'язку?
473. У чому полягають особливості допиту свідків і підозрюваного під час розслідування кримінальних правопорушень у сфері використання ЕОМ (комп'ютерів), систем та комп'ютерних мереж і мереж електрозв'язку?
474. Які судові експертизи призначаються під час розслідування кримінальних правопорушень у сфері використання ЕОМ (комп'ютерів), систем та комп'ютерних мереж і мереж електрозв'язку?
475. Криміналістична характеристика кримінальних правопорушень, передбачених ст. 199 ККУ.
476. Що є предметом кримінальних правопорушень, передбачених ст. 199 ККУ?
477. Які існують способи вчинення кримінальних правопорушень, пов'язаних з виготовленням, зберіганням, придбанням, перевезенням, пересиланням, ввезенням в Україну з метою збуту або збут підроблених грошей, державних цінних паперів чи білетів державної лотереї?

478. «Слідова» картина кримінальних правопорушень, пов'язаних з виготовленням, зберіганням, придбанням, перевезенням, пересиланням, ввезенням в Україну з метою збуту або збут підроблених грошей, державних цінних паперів чи білетів державної лотереї.

479. Типові слідчі ситуації та алгоритм дій, що їм відповідають, характерні для початкового етапу розслідування підроблень грошових інструментів.

480. Типові слідчі ситуації та алгоритми дій, що їм відповідають, характер, і для подальшого етапу розслідування.

481. Особливості проведення огляду в разі розслідування підроблень грошових інструментів.

482. Особливості проведення допитів під час розслідування кримінальних правопорушень, передбачених ст. 199 ККУ.

483. Особливості проведення обшуку під час розслідування підроблень грошових інструментів.

484. Які експертизи проводяться під час розслідування кримінальних правопорушень, пов'язаних з виготовленням, зберіганням, придбанням, перевезенням, пересиланням, ввезенням в Україну з метою збуту або збут підроблених грошей, державних цінних паперів чи білетів державної лотереї?

6. СПИСОК НАВЧАЛЬНОЇ ЛІТЕРАТУРИ, РЕКОМЕНДОВАНОЇ ДЛЯ ВИВЧЕННЯ ПРИ ПІДГОТОВЦІ ДО ДРУГОГО ЕТАПУ ДЕРЖАВНОЇ КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ АТЕСТАЦІЇ:

1. Кримінальне право України. Особлива частина : навчальний посібник / Попович О.В., Томаш Л.В., Латковський П.П., Бабій А.Ю. Чернівці, 2022. 319 с.
2. Кримінальний процес: підручник / Р. І. Благута, Ю. В. Гуцуляк, О. М. Дуфенюк та ін.; за заг. ред. А. Я. Хитри, Р. М. Шехавцова, В. В. Луцика. Львів: ЛьвДУВС, 2019. Ч. 1. 532 с.
3. Клименко Н. І. Судова експертологія: курс лекцій. К.: Ін Юре, 2007. 528 с.
4. Кримінальне право України. на сучасному етапі. Загальна частина: навчальний посібник/ відп. ред. Р. В. Вереша. - К. : Алерта, 2023. – 612 с.
5. Криміналістика: підручник / В. Ю. Шепітько, В. О. Коновалова, В. А. Журавель та ін.; за ред. В. Ю. Шепітька. 5–те вид. переробл. та допов. К.: Ін Юре, 2016. 640 с.
6. Криміналістика: підручник / Р. І. Благута, О. І. Гарасимів, О. М. Дуфенюк та ін.; за заг. ред. Є. В. Пряхіна. Львів: ЛьвДУВС, 2016. 948 с.
7. Криміналістика: питання і відповіді: практичний. посібник / за ред. А. В. Кофанова. К.: ЦУЛ, 2017. 280 с.
8. Методика розслідування окремих видів кримінальних правопорушень : підруч. / М. М. Єфімов, І. В. Пиріг. – Дніпро : Видавець Біла К. О., 2022. – 271 с.
9. Настільна книга слідчого (детектива). Коментар, зразки та бланки процесуальних документів: практ. посібник / за ред. О. М. Бандурки, В. В. Тищенко. К.: ЦУЛ, 2017. 280 с.
10. Настільна книга слідчого Національної поліції України: практ. посібник / Дрозд А. В., Дрозд В. Ю., Дрозд О. Ю. та ін. К.: ЦУЛ, 2017. 480 с.
11. Негласні слідчі (розшукові) дії та використання результатів оперативно-розшукової діяльності у кримінальному провадженні: навч.-практ. посібник / С. С. Кудінов, Р. М. Шехавцов, О. М. Дроздов. Х.: Оберіг, 2013. 344 с.
12. Основи кримінального процесу : навч. посіб. / О. В. Пчеліна, Т. Г. Фоміна, В. В. Романюк, Г. І. Глобенко ; за заг. ред. д-ра юрид. наук, доц. Т. Г. Фоміної. – Харків : ХНУВС, 2023. – 132 с.
13. Проведення слідчих (розшукових) та негласних слідчих (розшукових) дій у кримінальному провадженні. Зразки та бланки процесуальних документів: наук.-практ. посібник / за ред. А. Григоренка. К.: ЦУЛ, 2017. 168 с.
14. Слідча тактика: навч. посібник / Є. В. Пряхін. Львів: ЛьвДУВС, 2011. 116 с.
15. Слідчі (розшукові) дії: навч. посібник / О. В. Авраменко, Р. І. Благута, Ю. В. Гуцуляк та ін.; за заг. ред. Р. І. Благута та Є. В. Пряхіна. Львів: ЛьвДУВС, 2013. 416 с.
16. Криміналістика: традиції, новації, перспективи: навч. посібник / Шевчук В.М. Харків: Право, 2020. – 1280.